

تاریخ ۱۳۹۱/۶/۱۹

پیوست: احضاریه

هو

موضوع: شکایت بموجب اصل ۹۰ قانون اساسی

ریاست محترم مجلس شورای اسلامی،

محترماً به پیوست، فتوکی احضاریه ضدّ و نقیضی که بنام اینجانب صادر شده است، ارسال میدارد، و دو مورد مشکلات قانونی که در بردارد را به استحضار میرساند، تا شاید رفع نقص شود و حرمت قانون بر قرار شود.

مشکل ۱ - احضاریه چنان فصاحت بار و مسخره است که، اعم ازینکه کسی اطلاع از قانون داشته باشد یا نه، به صرف قرائت آن تصور میکند که از مقوله فکاهیات است. چون می گوید که:

"قرار ممنوع الخروجی صادر شده است، چنانچه اعتراضی دارید ظرف مدت بیست روز از تاریخ ابلاغ، کتباً به این شعبه اعلام نمایید"

نه میگوید که شاکی کیست و نه اینکه اتهام چیست، و توقع اعتراض کتبی دارد. مگر ممکن است؟ بدتر آنکه اگر این احضاریه، استثنایی بود، و خطای یک دادیار ناشی، قابل اغماض می بود، اما می بینیم که بر فرم چاپی درج شده است، و لهذا، بطور مکرر صادر میشود. و از اینرو، نه تنها باعث تمسخر همگان میشود، بلکه مایه ننگ آن قوه قضاییه ایست که نامش و نمادش در رأس احضاریه منعکس شده است.

مطابق ماده ۱۱۲ از آیین دادرسی کیفری، هر آنگاه شکایتی تسلیم دادگاه شود، دادگاه باید متهم را ابتدا احضار کند، و بعد مطابق ماده ۱۲۹ بازجویی کند، و عند اللزوم، اگر تشخیص داد که مطلع یا متهم احضار شده ممکن است متواری شود، قراری صادر کند تا از این امکان جلوگیری بعمل آید: از طریق کفیل، یا وثیقه، یا بازداشت موقت. و ممنوع الخروجی هم میتواند از این نوع پیشگیریها محسوب بشود

این روشی است که قانون تعیین کرده است. اگر نمیخواهند مراعات کنند، بهتر است علی الرأس بازداشت کنند، و این گونه نامه فصاحت بار بنام قوه قضائیه صادر نکنند.

مشکل ۲ - علیرغم اینکه مورد اتهام ذکر نشده است، حدس میزنم مربوط به هشدار است که شخصی از جانب اداره اطلاعات به بنده داد: تا در اجلاس ایرانشناسی که از ۱۱ تا ۱۴ مردادماه در استانبول تشکیل میشد شرکت نکنم. لازم به توضیح است که این اجلاس علمی هر دو سال یکبار تشکیل میشود و بنده از سال ۱۳۷۷ تا کنون همه ساله در آن شرکت کرده ام، و در همان سال اول بود که افتخار آشنایی با آقای رسول جعفریان که اکنون ریاست کتابخانه مجلس را دارند پیدا کردم. و از آن بعد نیز در چندین اجلاس دیگر ملاقات مجدد دست داد.

و اما اتفاقی که امسال افتاد این بود که سردبیر هوچی روزنامه کیهان، که بدلیل بی سوادی، دشمن علم و منطق است، ناگهان داد سخن داده، آهنگ وای اسلاما و وای ایرانا سر داده، که عناصر اسرائیلی در این اجلاسیه شرکت دارند و در صدد اغفال ایرانیان!

البته بزمانی که اسرائیلی ها دانشگاهیان ایرانی را ترور میکنند و مراکز سپاه را منفجر میکنند، مأمورین امنیتی باید به هوش باشند و مراقب هر خطری. اما نتیجه هوچی بازی های کیهان جز گمراه کردن مأمورین امنیتی سودی ندارد. و نظیر این اتفاق در امریکا نیز رخ داده است، بدین معنی که وقتی برج های الخبار را القائده در عربستان منفجر کرد، رسانه های ضد ایران آنرا کار ایرانیان قلم داد کرده، از آن پس هر سانحه ای روی داد، حدت مقامات امنیتی آنجا متوجه ایرانیان شد و نه عربهای سعودی، تا فاجعه ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ رخ داد. چون سالیان متمادی است از طریق دادگاه و نوشتن مقاله و درج آگهی سعی داشته ام که افکار عمومی آنجا را متوجه کنم که دشمن امریکا و صلح جهانی، عربستان سعودی و اسرائیل اند که دست به دست هم داده، ایران را متهم میکنند تا فجایعی که بار میاورند بر ملا نشود، در اینجا هم به خود اجازه میدهم که بگویم هوچیگری کیهان، مأمورین امنیتی را دنبال نخود سیاه میفرستد و نه خطر واقعی یا احتمالی.

اگر با این مقدمه طولانی مصدع شده ام، علّتش آنست که می بینم جفنگیات کیهان حکم قانون پیدا کرده، و مبنای اقدامات وزارت علوم و وزارت ارشاد شده، و قوه قضائیه هم بر آن اساس قرار صادر میکند. فرض کنیم که خطر واقعی بود، و مأمورین امنیتی میبایست ضربتی عمل کنند. علاج، نه تهدید بود و نه ارعاب بی مورد، بلکه می بایست در فرودگاه بازداشت موقت کنند. اما حال که کسی رفته و در اجلاسیه شرکت کرده، اگر بخواهند تعقیب قانونی کنند باید مبنای قانونی داشته باشند. جفنگیات کیهان اگر وزارت ارشاد و وزارت علوم را تحت تأثیر قرار میدهد، و در این باره سیاست اتخاذ میکنند و دستورالعمل صادر میکنند، خود دانند. ولی جنبه حقوقی ندارد که قوه قضائیه بخواهد بر آن اساس اقدام کند.

بنابراین، انتظار میرود که در این مورد اقدام مقتضی به عمل آید تا همگان بدانند که مقنن مجلس است و نه کیهان

و اما چنانکه به آن مأمور امنیتی گفته بودم، دوازده روز بعد از عزیمت به ترکیه، به تهران مراجعت کردم و دو روزی هم بودم، اتفاقی نیافتاد تا به امریکا مراجعت کردم. و حالا قرار دادگاه ابلاغ شده است. سه ماه دیگر بر میگردم تا ببینم پرونده از چه قرار است و تصمیم چگونه. اگر مشخص شد که قانون شکنی کرده ام که باید مجازات شوم، و اگر هم کسی بخواهد صرفاً ضرب شست نشان دهد، بهتر آنست که قانون را مستمسک قرار ندهد و مستقیم عمل کند. والسلام

با تقدیم احترامات فائقه

ابوالغلاء سودآور